

FRANKFORT, den 26. December.

Tot den 19. dezer hebben de Weener nienwbladen een diep stilzwijgen ten aanzien van het overlijden van keizer *Alexander* bewaard, schoon daarvan reeds den 14. dezer tijding (echter geen officiële) in die hoofdstad was aangekomen. Op den 19. had men te Weenen nog geen regstreeks officieel bericht van die gebeurtenis ontvangen, maar toch de zekerheid daarvan zoodanig vernomen, dat de nienwbladen het stilzwijgen afgebroken hebben en de tijding van 's keizers overlijden mededeelen. Eerst had men, volgens dezelve, gemeld, dat keizer *Alexander* den 3. dezer, na eene korte ziekte, te Tangarog was overleden; maar nader had men uit Warschau bericht bekomen, dat Z. M. den 1. dezer, na eene ziekte van ongeveer veertien dagen, overleden was. Als natuurlijke troonsopvolger was de grootvorst *Konstantijn* bekend; doch men had nog geene regerings-acte van den nieuwen monarch ontvangen, en dacht, dat de eerste te Petersburg zoude worden uitgevaardigd.

— In Odessa schijnt de dood des keizers den 10. December nog niet bekend geweest te zijn. Immers melden de brieven tot diep dag niets van dit treurig voorval.

— Noch uit Petersburg, noch uit Warschau of Berlijn verneemt men enige nadere bijzonderheden nopens het afsterven van keizer *Alexander* en den aanvang der regering van den nieuwen keizer. Zelfs weet men nog niet, of keizer *Konstantijn* reeds uit Warschau naar Petersburg is vertrrokken.

— Sedert enige weken is de centrale commissie te Mentz ijverig bezig geweest. Men meent, dat dezelve, bij het einde van dit jaar, zich onbedig houdt met de opmaking van het rapport, hetwelk zij, (ingewolge hare instelling, verplicht is, omtrent dien tijd aan het Duitsche bondgenootschap in te dienen. Daar zij intusschen in den loop van dit jaar, geene zaken heeft behoeven te behandelen, waarvoor zij eigenlijk is daargesteld, vertrouwt men, dat zij tevens eene voordragt tot hare onthinding zal doen, aangezien hare daarstelling, als regtbank tot naspreking van demagogische woelingen doelloos, geworden is, en geene andere strekking hebben kan, dan om de ~~gevoelens~~ ~~van~~ ~~de~~ ~~bevolking~~ ~~te~~ ~~verontnooten~~, die, uit hare voortdurende ~~aanwezigheid~~ ~~in~~ ~~de~~ ~~land~~ ~~moeten~~ ~~opmaken~~, dat de openbare rust nog niet ~~geheel~~ ~~is~~ ~~beresteld~~ zoude zijn, om de handhaving daarvan aan de gewone regtbanken over te laten.

NEUREMBURG, den 25. December.

Het eerste besluit des keizers van Oostenrijk, in antwoord op de bezwaren, welke bij hoogst denzelfen van wege de Staten van Hongarije waren ingebracht geworden, was door die vergadering niet zeer gunstig opgenomen, geheel tegen de verwachting der ministers en raadslieden van Z. M. Deze vleiden zich, dat dit besluit, of liever de wijze, hoedanig hetzelfde was ingesteld, den landdag van Hongarije vrees zou aanjagen en denzelfen meer volgzaam zou maken, dan hij zich tot nog toe getoond had; maar zij hebben zich zeer misrekend: hoezeer men den regel heeft aangenomen, om, nopens hetgeen op den landdag gebeurt, het strikte geheim te bewaren, en dat de Oostenrijksche ministers ten allen tijde, en nu nog laatstelijk, zich er ten sterkste tegen verzet hebben, om de beraadslagingen van den landdag openbaar te maken, heeft men de mondelinge mededeelingen en de briefwisseling niet kunnen verhinderen. Immers blijkt het uit de ontvangene berichten, dat de volstrekte misdeedigheid van den landdag van Presburg in verscheidene zinsneden van ~~de~~ ~~resolutie~~ ~~heeft~~ ~~gevoerd~~ ~~te~~ ~~zien~~, het oogmerk der ministers van Z. M. om de Hongaarsche constitutie te schenden en geheel te vernietigen, en om in dit koninkrijk het willekeurige atelsel in te voeren: dat er verscheidene voorstellen gedaan zijn, om op dit besluit door ~~de~~ ~~nieuwe~~ ~~vertegen~~ ~~te~~ ~~antwoorden~~, nog sterker dan die, welke tot nu toe gedaan waren, met den stelligen eisch tot erkenning der vrijheden en voorregten van het Hongaarsche volk, zoo als dezelve eertijds waren vastgesteld, door een wederzijdsch verdrag tusschen den vorst en de natie, bepaaldelijk onder de regering van keizer *Leopold II*, in 1790 en 1791. Toen heeft de aarts-herzog *Palatijn*, broeder des keizers, in zijne hoedanigheid van president van den landdag, bijzonder belast met de handhaving der vrijheden van het volk, zijne bemiddeling aangeboden; om een einde te maken aan de ernstige discussiën, welke reeds begonnen waren en de noodlottigste gevolgen hadden kunnen hebben. Deze bemiddeling aangenomen zijnde, heeft de aarts-herzog zich naar Weenen begeven en aan den keizer den wezenlijken staat van zaken opgelegd, de vrees en ongerustheid der vertegenwoordigers van het Hongaarsche volk doen kennen, en de noodzakelijkheid aangetoond, om dezelve gerust te stellen. Daarop heeft de keizer eene nieuwe resolutie doen uitvaardigen, welke nu onlangs bekend is gemaakt en aan de voornaamste wenschen van den landdag beantwoordt.

LANDSHUT, den 24. December.

Ook onze universiteit heeft het treurige lot van zoo menige harer Duitsche zusters getroffen, eenen harer akademie-burgers door het twee-

gevecht te verliezen. De gevallen was een jurist, die eerlang zijne academische loopbaan zou voleindigd hebben. Treurig is het te verneemen, dat de zoon van eenen beambte, die lang met de handhaving der politie aan de universiteit belast was, de doodslager van den ongelukkigen geworden is. Hoe lang zullen nog de Duitsche universiteiten als 't ware de kwekscholen voor duellanten blijven. Oostenrijk heeft, sinds bijna dertig jaren, bij eene bevolking van meer dan 30 millioen, ook niet een duel onder hare burgers; sedert de regering van *Josef II*, houdt ieder Oostenrijksch burger eenen duellant voor eerbloos. In Noord-Amerika wordt een duellant, volgens de wet, voor zinneloos gehouden en zijn vermogen voor zijn gansche leven onder voogdschap gesteld. Hoe komt het, dat men in Duitschland het tweegevecht bij voortdoring toelaat niet afteeten; maar ook aan de eer verbindt?

LONDEN, den 25. December.

Het zonderlinge der Engelsche wetten is onlangs weder bijzonder gebleken. In Lankaster werd een man voor het gerégt aangeklaagd, omdat hij, wetende dat dezelve nagemaakt was, eene valsche banknoot had uitgegeven. De banknoot werd aan een der beambten bij het gerégt overgegeven, die dezelve, zoo als gebruikelijk is, den gezworenen voorlas. Terwijl hij dit deed, las de regter (want de aangeklaagde had geen verdediger) de akte van aanklagte, om te zien of de banknoot in deze akte wel letterlijk afgeschreven was. De noot was nauwkeurig afgeschreven, tot aan de naam-onderteekening, waaromtrent twijfel ontstond. In de akte van aanklagte was de voornaam *Christopher a Christ* geschreven, in de noot zelf echter, meende de regter, in plaats van *a Christ* *a Christ* te vinden. Hij bezag de noot door een vergrootglas, beweerde, dat er geen *r* te zien was en geloofde, dat bij deze omstandigheid de aangeklaagde moest worden vrijgesproken. De verdediger van den klager hield vol, dat de *r* duidelijk sigbaar was. *a Welaan* (zeide de regter), dan mag de jury beslissen. *Mijne heeren!* (zich tot de gezworenen wendende en hun de noot overreikende) hebt de goedheid, de noot te bezigtigen, en mij te zeggen, of gij eene *r* of een afbrekings-teeken vindt. Ik houde het voor een afbrekings-teeken, en gij zult u daarvan overtuigen, als gij door mijn vergrootglas ziet. De gezworenen, na dat zij door dat glas gezien hadden, stemden met het gevoelen van den regter overeen, en de aangeklaagde werd vrijgesproken, en met eene vermaning ontslagen.

— De ministers hebben dezer dagen onderscheidene bijeenkomsten gehad. Men geloof, dat zij over financiële aangelegenheden geraadpleegd hebben.

— Opper-Peru heeft zich als een onafhankelijke staat gevestigd. De verklaring deswege luidt als volgt:

» De vertegenwoordigers der provincien van Opper-Peru, het groote gewigt hunner verantwoordelijkheid, ten aanzien van de beslissing over het toekomstige lot hunner lastgevers, diep beaffecteerd, en voor het altaar der regtvaardigheid afleggende alle partijdigheid en uitzigt op eigenbelang; voorts met onderwerping en eerbied inroepende den vaderlijken bijstand van den Grooten Schapper des Heetals, met één woord, gerust door de bewustheid van goede trouw, regtvaardigheid, gematigdheid en de rijpe overweging van het tegenwoordige besluit, verklaren plegtiglijk, in naam hunner kiezers en krachtens de van hen ontvangene volmagten, dat de heugelijke dag eindelijk is aangebroken, waarop de wensch van Opper-Peru, om zich van het onregtvaardige en drukkende juk van Spanje te ontslaan, zich verwezenlijkt. Deze vrije Staten zullen thans ophouden eene kolonie van Spanje te zijn en van derzelver koning af te hangen.

» Dien ten gevolge heeft dit gemeenebest, welks belang het niet medebrengt, zich met eenige naburige republiek te vereenigen, zich gevestigd als een vrije Staat, onafhankelijk van alle natien, zoowel van de nieuwe, als van de oude wereld. De provincien van Opper-Peru dit besluit eenpariglijk en onwrikbaar genomen hebbende, verplegtiglijk voor het oog der gansche aarde, dat het haar onafhankelijk wil is, een eigen bestuur op te rigten, geregeerd te worden naar eene constitutie, door wetten en magten, welke zij zelve daarstellen en het meest dienstig zullen oordeelen ter verzekering van hun eik en hunnen rang onder de volkeren, ter bevestiging van de ~~atholijke~~ ~~godsdienst~~, benevens der heilige regten van eer, leven, vrijheid, gelijkheid en eigendom. Tot waarborg der onveranderlijkheid en duurzaamheid van dit besluit, nemen zij aan en beloven bij dezen, hetzelfde te zullen handhaven en verdedigen, des noods met opoffering van hun leven, hunne goederen en al wat den mensch dierbaar kan zijn.

» De tegenwoordige verklaring zal gedrukt en afgekondigd worden.

Gegeven in de zaal der zittingen, den 6. Augustus 1825.

PARYS, den 24. December.

De generaal *G. de Vaudoncourt* heeft het volgende in de dagbladen doen plaatsen:

Alle dagbladen hebben gesproken van de komst op den troon van

Rusland, van den keizer *Konstantijn* I, en ieder heeft uit die gebeurtenis, welke aan allen gewichtig is voorgekomen, gevolgen afgeleid, die niet zijne wijze van beschouwen overeenkwamen. Mijn oogmerk is niet, om nieuwe aanmerkingen te voegen bij die, welke reeds gemaakt zijn, en waarover de tijd zal beslissen. Ik wil slechts een gedenkteeken van dankbaarheid oprigten, door mijne medeburgers te herinneren hetgeen velen onder ons, die slagtoffers van den rampspoedigen veldtocht van 1812 waren, verschuldigd zijn aan de edelmoedigheid van den thans op den troon geplaatsten grootvorst *Konstantijn*. In een voor tien jaren uitgegeven verhaal onzer ongelukken in Rusland, heb ik gezegd:

» De grootvorst *Konstantijn* liet, onder zijn oog en zelfs in zijne woning, de zieke Fransche officieren verzorgen, die hij zelf in de hospitalen ging opzoeken; hij ging hen aan hunne bedden bezoeken, en vertroostte hen door woorden van goedheid en belangstelling. Hij redde twee officieren uit een brandend huis, van welke hij er een op den rug nam, terwijl zijn kamerdienaar den anderen wegdroeg. Hij trotseerde, daar hij zijne edelmoedigheid involgde, eene besmettelijke ziekte, waardoor hij zelf aangetast werd. Meer dan één Fransch officier is hem zijn leven verschuldigd; deswege brengt ook de schrijver hem de hulde van deszelfs dankbaarheid toe.»

Zal ik spreken van de hulp, welke hij verleende, van de edelmoedige zorg, welke hij droeg voor degenen, die zich tot hem konden vervoegen, of het geluk hadden hem te ontmoeten? Dan zijne edele zorg bepaalde zich niet bij de officieren alleen: hoe vele soldaten, onder de weinige, die Wilna bereikten en de rampspoeden van den 10. December ontkwamen, heeft hij niet aan den den dood ontrukkt! Naar hem verwees men dezelve. Het paleis van Strelna, bij Petersburg, zag eene kolonie van Fransche veteranen, die op zijne kosten gekleed, gevoerd en onderhouden werden. Ik onthoud mij van aanmerkingen, en zonden den indruk der daadzaken slechts kunnen verzwakken; maar het zal mij vergund zijn te zeggen, dat de heugelijkste uitzigten den volken gegeven worden, als de menschlievanheid zich op eenen doorlahti en troop bevindt.

GENEVE, den 20. December

Drie zeer merkwaardige voorstellen zijn in de tegenwoordige zitting van den Raad gedaan. De eerste heeft ten oogmerk, de doodstraf geheel af te schaffen. De voorsteller heeft hetzelfde met den meesten ijver en bekwaamheid ontwikkeld, en is door de meerderheid der vergadering gunstig aanbehoord. De tweede strekt om de straf van brandmerken af te schaffen, als onvereinbaar met het stelsel van verbetering, thans tot grondslag van ons strafwetboek aangenomen. Iemand, die openlijk met het merk van eerloosheid geteekend is, heeft weinig hoop, zelfs na eene geheele zedelijke wedergeboorte, om weder tot zijnen vorigen staat in de maatschappij terug te keeren. Men heeft bij die gelegenheid mede voorgesteld, om de vaste schandpaal, die als een gedenkteeken op een onzer pleinen pronkt, te doen wegnemen. Het voorbeeld der steden van Zwitserland, die met hunne galgen pronken, kan hier niet aangevoerd worden, om een gebruik te wettigen, hetwelk met onze zeden strijdig is. Het derde voorstel strekt, om een nationaal gedenkteeken voor *J. J. Rousseau* oprigten, op het zoo genaamde kleine eiland *des Basques*, gelegen aan den mond der haven van Geneve. Zij is niet minder gunstig opgenomen dan de twee voorgaande.

's GRAVENHAGE, den 27. December.

Naar men verneemt, heeft *Z. M.*, op het rapport der commissie tot onderzoek der beste rivier-afleidingen, voorloopig de uitvoering der volgende werken bepaald:

1°. Het aanleggen van eenen nieuwen Overlaat tuschen Leidijken, even beneden den thans bestaanden ouden Rijnmond, bij de Lobitsche zandplaat, loopende van daar door de oude Waal, door den polder van Herwen en Aerdt, vervolgens over de buitenlanden langs den ouden Rijn en verder door de Lijmers tot aan den Ysseldijk beneden de Lathumsche sluis, welke Overlaat dienen moet om den tegenwoordigen Lijmerschen Overlaat te vervangen, en voorts ook om den ouden Rijnmond watervrij te kunnen afsluiten;

2°. Het maken van Overlaten en de noodige opruimingen langs den Gelderschen Yssel.

Mengelwerk.

SIDI-MAHMUD, TE LYON.

(Zie ons vorig Nummer.)

» Gij hebt wel gehoord van dien grooten en magtigen Minister, die, aan het hoofd van de Oostenrijksche Monarchie geplaatst zijnde, het noordelijke gedeelte van Europa geheel aan zijnen wil heeft onderworpen, die aan het rijke *Italië* de wet stelt en die zelfs zijnen invloed op *Frankrijk* en op *Spanje* doet gelden. Ik heb dus niet noodig u zijn naam te noemen, want de dankbaarheid heeft dien in het hart van alle ware Muzelmannen gegriffeld. Hij is die bekwame ontwerper van het heilige Verbond, die godsdienstige Minister van een Apostolisch Vorst, die sedert vier jaren den storm heeft weten te beteugelen, welke gered was *Turkië* te vernielen. Dank zij hem! de Russische Czaar heeft weerdstand geboden aan den wensch van zijn volk, en aan de boorden van den *Pruth*, heeft hij de armen van zijne, naar het gevecht bakende, krijgsheden terug gehouden. Dank zij hem! de Grieken hebben teergeefs de hulp van Europa afgesmeekt, terwijl de Turken eene niet lubbelzinnige ondersteuning hebben mogen erlangen. Dank zij hem! wi hebben nooit gebrek aan Europeische vaartuigen gehad, om onze troepen te vervoeren en om onze sterke plaatsen te provianderen. Dank zij hem! de Grieksche marine heeft duizenden van belagedingen en hinderissen van de Oostenrijksche fregatten moeten ondergaan. Dank zij hem! de afgezanten van het Grieksche volk hebben, na gedurende eenige weken, in eene haven van *Italië*, te zijn opgehouden, geen gehoor bij het Congres van *Verona* kunnen verkrijgen, een Congres, waarbij hij het voorzitterschap zoo roemrijk bekleed heeft. Dank zij hem! de muiteling *IPSILANTY* is in boegen geslagen,

toen hij zijne voeten op het Oostenrijksch grondgebied zettende. Wat zal ik u meer van hem zeggen? Welk Muzelman heeft niet hooren spreken van dat Turksche Journaal, dat door Christenen geschreven wordt, dat zich zoo verdienstelijk heeft gemaakt bij het *Islamismus*, en ons zoo dikmaals ten troost heeft gestrekt, wanneer wij tegenheden ontmoetten; van dat edele en moedige Blad, genaamd *de Beobachter*, hetwelk de bloedbaden van *Chio* en van *Ipsara* zoo zeer heeft weten te rechtvaardigen, tegen welke *Europa* zulk eenen woedenden kreet verhief, hetwelk onze rampen, als voordeelen en onze nederlagen als overwinningen heeft doen voorkomen. Wel nu, het is thans nog diezelfde groote Staatsman, die dit, voor elken Muzelman, zoo belangrijk blad ondersteunt, bezielt en aanmoedigt. Heeft zoodanig een Minister dan niet oneindig meer, tot heil van de Halve Maan, gedaan, dan al de Visiers te zamen genomen, zonder zelfs den grooten COPROUGLI daarvan uit te zonderen? Zoude hij niet verdiend hebben, om onder de heerschappij van onze heilige wet geboren te zijn? Maar neen! hij is een van die werktuigen, waarvan ALLAH zich bedient, om de, dikwerf onbegrijpelijke, raadsbesluiten van zijn wil uit te voeren. Hij had besloten, dat zijn volk door eenen Christen zou gered worden; die groote man werd geboren en het lot was geworpen. Zijne edelmoedige staatkunde heeft den broederband gelegd, tusschen hem, en de Muzelmannen, en hoezeer hij Christen is, zal MAHOMED hem eene plaats in zijn Paradijs vergunnen.»

De ondergeteekende geeft bij deze dankbaar berigt, dat hij nader voor de kinderen van *G. Piepersmit*, te Markelo, heeft ontvangen:

Van eene Dame te Arnhem f 3. Van den Heer *H. S.* te L. . . . f 3:75. Te zamen f 6:75.

Arnhem, den 26. December 1825.

C. A. THIEME.

ARNHEM, den 29. December.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:

Den 28. Dec. 2 El 2 Palm 5 Duim; gewassen o D. gevallen 15 D.
Den 29. dito. 2 El 2 Palm 5 Duim; gewassen o D. gevallen o D.

† † † HET P L A A T S E L Y K B E S T U U R van
§ § Winterswijk, met goedkeuring van Hun Edele Groot-
§ Achtebare de Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie
Gelderland, eene Fransche S C H O O L H O U D E R E S
willende aanstellen, worden zij, die genegen zijn dien Post te vervullen, uitgenoodigd, om zich, met overlegging van Acten van toelating en Getuigschriften van knude en goed zedelijk gedrag, vóór het einde der maand Februarij des jaars 1826, in persoon of met vrachtvrije brieven bij den Heer Burgemeester alhier aan te melden; zullen de de tijd, tot het houden van het vergelijkend examen, nader worden bekend gemaakt.

De voordeelen aan dezen Post verbonden zijn: Eerie jaarwedde van een honderd en vijftig guldens, en verders hetgeen dat door een aanzienlijk getal Leerlingen voor onderwijs betaald zal worden.

Winterswijk, den 15. December 1825.

Ter ordonnantie,
J. B. ROELVINK, Bz.,
Secretaris.

§ † § Op uitnoodiging van de CENTRALE NEDER-
† † LANDSCHE COMMISSIE, ter verzameling
§ Fonds, tot ondersteuning der G R I E K E N, ge-
vestigd te 's Gravenhage, heeft zich op heden eene Speciale Commissie te Kampen vereenigd, om ten zelfden einde in genoemde Stad en derzelver omstreken werkzaam te zijn.

Deze Commissie, bestaande uit de Heeren *N. S. HOEK*, *J. R. VAN VALCK*, *R. VAN ROMUNDE*, *Mr. F. RAMBONNET*, *Mr. P. C. BONDAM* en *P. H. GALLÉ*, acht het onnoodig, om, tot aanprijzing van dat zoo edel doel, hier iets bij te voegen, en vertrouwt, dat de ingezetenen van *Kampen* en omstreken, gaarne eenige opofferingen willen doen, tot ondersteuning hunner zoo diep vernederde mede-Christenen, in den aangevangen strijd voor Vrijheid en Goddiens.

Eerstdaags zullen, te dien einde, intekenbiljetten worden aangeboden, terwijl er voor diegenen, welken niet verkiezen mogten hunne bijdragen op die wijze te doen, eene geslotene bus, ten huize van den Voorzitter *N. S. HOEK*, geplaatst is.

Kampen, den 22. December 1825.

N. S. HOEK, Voorzitter.
P. C. BONDAM, Secret.

B E K E N D M A K I N G.

Ik vinde mij genoodzaakt, alle mijne respectieve Begunstigers en Handels-betrekkingen te berigten, dat mijn voormalige Reisbediende, *J. C. GOEDEKE*, niet meer in mijnen dienst is, en daardoor tevens de Volmagt, welke hij nog van mij in handen heeft, niet meer geldig is, en ik daarom hiermede eenen ieder waarschuwe aan genoemden *J. C. GOEDEKE* hoegenaamd niets meer voor mijne rekening te betalen of te laten volgen, nademaal ik voor niet meer instaat.

Ronsdorf, in het Groothertogdom Berg,
den 1. December 1825.

JOHANN CHRISTN. KOCHER.

** Bij den Stads- en Kwartiers-Drukker *H. C. A. THIEME*, te *Zulphen*, wordt heden uitgegeven, en is mede te bekomen bij *HOFFMAN*, de Wed. *MELLING* en *G. J. STARING*; voorts bij den Uitgever *dezer*, de Boekverkoopers *J. F. THIEME*, te *Nijmegen*, en *C. CAMPAGNE, JR.*, te *Ziel*: De van ouds bekende *ZUTPHENSCH SCHRYF-ALMANAK*, bevattende, behalve den Kalender en wat daartoe behoort, eene naauwkeurige naar officiële bescheiden opgemaakte, *OPGAVE* van al de *MARKTEN* in deze Provincie en der voornaamste in de aangrenzende gewesten; de *Genealogie van het Koninklijk Huis*; een volledig *Namregister van de Administratieve, Justitieele en Finantieele Ambtenaren in de Provincie Gelderland*, benevens eene *Alphabetische Naamlijst der onderscheidene Gemeenten in dezelve, met aanduiding waartoe dezelve, ten aanzien der onderscheidene vakken van Bestuur, behooren, en Opgave der Bevolking van elke Gemeente, volgens de laatste telling van Julij 1825; verder het afgaan en aankomen der Posten en Bodens, het vertrek der Diergences, Wagens, Karren, Beurtschepen, enz.* Het geheel bijzon- der nuttig en gemakkelijk; en als het ware een *DAGELYKSCH HANDBOEK* voor elken Ambtenaar en Partikulier in deze Provincie.